

Motsatt side:
Gimle ned i kjøttforretingen i hele første etasje,
ca 1950. Foto: Tore Kværner [eier]

Harald Kværner senior
med kjøttverkets blokkene
Foto: Tore Kværner [eier]

Gimle i dag.
Foto: Ola H Fieldheim,
Ullensaker kommune

Under:
Trøst dag i kjøttforretingen.
Foto: Tore Kværner [eier]

Kjøttforretingen til høyre for stor-gangen på 20 m². Køferom til venstre på 45 m², kjøkkenet i midten på 25 m².

Nå kom tiden at fra Jahr sa vi kunne gifte oss, og dei hadde jeg ikke noe i mot. Det blev stort bryllup på Skogly 29. juli 1920 med 100 gjester. Den 15. desember 1920 åpnet vi forretingen vår. Alma åpnet kaféverkssalongen og servering av lunsj. Jeg som bondegutt uettaren kjøtt-bransjen. Men heldigvis hadde jeg en bro som var knytta i bransjen, og jeg var ofte i Kristiania og så på utstillinger i de store kjøttforretingene og lært mye av det.

Nå kommer det vesentlige. Første verdenskrig var slutt. Høyre Elleisen hadde ikke bruk for Lund lenger, og Jahr kjøpte den igjen, men flyttet ikke dit. Nå var det såp om at jeg og Alma kunne overta gården, men det ville ikke Jahr. «Dere kommer bare til å arbeide dere i hjel der», sa han.

Han hadde andre planer. Han kjøpte en toetasjers gård som var til nedriving og kjørte den til Jessheim, og ble oppsatt i samme stil som før. Jahr mente vi kunne få letttere levevei som forretningsfolk. Som sagt blev den oppsatt som den var før, da verken Jahr eller jeg hadde noen erfaring i forretningslivet trodde dei skulle gå i konkurransen med Jessheim ettersom ikke kunder så å si hele januar. Kundene hadde forsyt seg før jul, så det hendte ingerenting. Jeg kjøpte en stor ku som vi slakted

etter prisnoteringen som var da. Da vi ikke hadde noen oversettning sendte jeg dei til kommisjon til Kristiania KjøttHall og da var krakket kommet. Noteringen på kjøtt gikk ned med 1,50 pr. kg, så der jeg hadde tjent på juvelhandelen, tapte jeg på ku.

Men bror min spytta i henda og gikk på med friskt mot igjen. Årene gikk, får heisti i med dårlig handel. Alma og jeg syntes kaféverkssalongen ikke var noe særlig. Det ble sent hver kveldig hver sondag. Så ble det til omgjøring av gården. Storgangen ble flyttet på den andre siden. Kjøttforretingen flyttet til kaférommene. Resten av rommene ble kolonialforretning. Nå ble det lignende mer en forretningsgård.

Handelen gikk bra syntes vi. Handelen før jul gav oss en fortjeneste på 500 kr. Jeg som var uerfaren i forretningslivet trodde dei skulle gå like bra etter jul, men nei takk, det fantes ikke kunder så å si hele januar. Kundene hadde forsyt seg før jul, så det hendte ingerenting. Jeg kjøpte en stor ku som vi slakted

Gimle

- Flyttet til Jessheim 1920
- Har huset kafé, kjøttforretning, kolonial, Hobby-Tronic, Kjøkken & Bad, fargehandel, restaurant, bar og kontorer

- «VESLESLAKTER'N»

Våren 1917 kjøpte Anton Jahr Nedre Lund og flyttet dit med familie. De hadde en datter på min alder, som hette Alma. Jeg kom i kontakt med henne, og likte henne meget godt. Vi hadde fast følge og 1. mars 1919 ble vi ringforlovet. Anton Jahr drev gårdene en tid, men solgte den igjen til Høyre Elleisen. Dette var under forrige verdenskrig og det var mangl på mat både til folk og hester. Jahr måtte finne annet husvare, og kjøpte stedet Krusestien. Det gikk ikke så lenge for selgeren angitt på handelen, og fikk kjøpt den igjen av Jahr. I samme momang var Skogly på Jessheim til salgs. Det blev handel og Jahr med familie flyttet dit. Til eiendommen Skogly den tid tilhørte all jord fra Trondhjemsveien til Jessheim stasjon.

En egen verden. Lukta, lydene. Skrotene fra taket. Syltetabber og økschaler innmat og lever. Papirrullen, vekta og bygavlen som hoterte prisen. Igamle dager kom ikke kjøttet fra slakteren, du gikk sjøl for å hente det. Og ikke bare hente, men lukte, se, kleinne og vege ut.

Jessheim hadde lenge to slakttere. Begge lå i Storgata, «vesleslakter'n» Kværner i nr 6 og «storslakter'n» Furuseth i nr 12. I tre generasjoner konkurrerte de om både slaktedyr og kunder. Litt rivalisering var det, men også med glimt i øyet. Ble det oppdaget en rotte på Jessheim hørte den aldri hjemme hos den andre. Harald Kværner åpnet sin kjøttforretning i 1920. Her er hans historie, fra et intervjou skrevet ned av hans datter Edel Kværner:

Kværner

- «VESLESLAKTER'N»

Nå kommer det vesentlige. Første verdenskrig var slutt. Høyre Elleisen hadde ikke bruk for Lund lenger, og Jahr kjøpte den igjen, men flyttet ikke dit. Nå var det såp om at jeg og Alma kunne overta gården, men det ville ikke Jahr. «Dere kommer bare til å arbeide dere i hjel der», sa han.

Han hadde andre planer. Han kjøpte en toetasjers gård som var til nedriving og kjørte den til Jessheim, og ble oppsatt i samme stil som før. Jahr mente vi kunne få letttere levevei som forretningsfolk. Som sagt blev den oppsatt som den var før, da verken Jahr eller jeg hadde noen erfaring i forretningslivet trodde dei skulle gå i konkurransen med Jessheim ettersom ikke kunder så å si hele januar. Kundene hadde forsyt seg før jul, så det hendte ingerenting. Jeg kjøpte en stor ku som vi slakted

etter prisnoteringen som var da. Da vi ikke hadde noen oversettning sendte jeg dei til kommisjon til Kristiania KjøttHall og da var krakket kommet. Noteringen på kjøtt gikk ned med 1,50 pr. kg, så der jeg hadde tjent på juvelhandelen, tapte jeg på ku.

Nå kom tiden at fra Jahr sa vi kunne gifte oss, og dei hadde jeg ikke noe i mot. Det blev stort bryllup på Skogly 29. juli 1920 med 100 gjester. Den 15. desember 1920 åpnet vi forretingen vår. Alma åpnet kaféverkssalongen og servering av lunsj. Jeg som bondegutt uettaren kjøtt-bransjen. Men heldigvis hadde jeg en bro som var knytta i bransjen, og jeg var ofte i Kristiania og så på utstillinger i de store kjøttforretingene og lært mye av det.

Handelen gikk bra syntes vi. Handelen før jul gav oss en fortjeneste på 500 kr. Jeg som var uerfaren i forretningslivet trodde dei skulle gå like bra etter jul, men nei takk, det fantes ikke kunder så å si hele januar. Kundene hadde forsyt seg før jul, så det hendte ingerenting. Jeg kjøpte en stor ku som vi slakted

Kjøttforretingen på Jessheim i

sluttet av 20 årene og 30 årene måsies dømt. Men så ble Jessheim et sted i rask utvikling. I 1941 blev det større på kjølerom og kontor og siden blev det stadig utvidelse etter som behovet meldte seg.